

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 12,

Udgivet 23de April.

1888.

Høieste Resolution

17 April.

af 17de April.

Det af Smaalenenes Amtsformandskab under 10de Juni 1887 besluttede Andragende om Udvidelse af Fredningstiden inden Amtet for Tiur og Narhane til Tidsrummet fra 1ste Mai til 1ste September og for Roi, Narhone og Gjerpe til Tidsrummet fra 15de Marts til 1ste September bifaldes.

Høieste Resolution

17 April.

af 17de April.

Efterstaaende af Njøbstaden Kristiansfunds Formænd og Repræsentanter under 19de Marts 1888 vedtagne Udkast til nyt Reglement med Taxt for Feiervæsenet sammesteds approberes i Henhold til § 4 i Lov, indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854:

§ 1. Feiermestrene ere forpligtede til paa egen Bekostning og under det Ansvar, som Brandlovgivningen bestemmer, at besørge udført al Feining mod derfor at nyde den Betaling, som findes anført i nedenstaaende Taxt. De ere eneberettigede til at feie Skorstene, Raminer og Lodpiber, hvorimod Huseierne ikke ere forpligtede til at lade Feining af Dvne og Komfurer besørge ved de beskikkede Feiermestre, medens disse dog paa Forlangende af Huseierne ere pligtige til at udføre Feiningen. Skorstene, Raminer eller Lodpiber, der jevnlig bruges, feies 4 Gange i Vinterhalvaaret — Oktober til Marts inklusive — og 3 Gange i Sommerhalvaaret — April til September inklusive — med lige Mellemrum mellem hver Feining.

Skorstene, Raminer eller Lodpiber, der sjelden bruges, feies

17 April. 3 Gange i Vinterhalvaaret med lige Mellemrum mellem hver Gang og en Gang i Sommerhalvaaret.

Piber i Bagerier, Fabrikker og deslige, hvor der udstilles stærkere Ild end af sædvanligt Ildsted, blive derhos at feie oftere efter Bestemmelse, som derom gives af Brandinspektoren med Politimesterens Approbation.

§ 2. Feiermestrene have nøiagtig at efterkomme de for Stadens Feiermesterbestillinger nu gjældende eller herefter udkommende Anordninger samt de dem af deres Foresatte givne Ordres. I Særdeleshed paaligger det enhver Feiermester

- a) at holde og med Orden og Nøiagtighed føre en af Magistraten autoriseret Protokol over de til hans Distrikt hørende Gaarde og disses Ildsteder, indrettet overensstemmende med det Schema, som af Magistraten foreskrives. Heri indføres, naar Feining foregaa, og den derfor oppebaarne Betaling. Denne Protokol forevises for Brandinspektoren, naar han forlanger det, dog skal saadant Eftersyn mindst foregaa hvert Kvartal. Om ethvert Eftersyn har Brandinspektoren at indføre Attestation i Protokollen;
- b) til Feiningens Udførelse at forstaae sig og bestandig holde de fornødne ordentlige og duelige Medarbejdere samt de til Feierhaandværket hørende Redskaber;
- c) naar ikke Sygdom eller offentlige Forretninger hindrer ham derfra, har han stedse personlig at være tilstede ved Feiningen og drage Omhu for, at Arbeidet udføres forsvarligen og at Soden vel uddrages af Piben og, i Tilfælde den maatte være varm, slukkes og afkjøles med Vand. Han skal derhos advare Husbeboerne om, at Soden uden Ophold bør udbringes af Bygningen og henses paa Sted, hvor den ikke kan medføre Ildfare. Naar Feiermesteren er forhindret fra at ledsage sine Folk, har han derom at underrette Brandinspektoren. Værer Forsaldet i længere Tid, kan Brandinspektoren bemyndige en anden dertil duelig Mand til paa Feiermesterens Begne og Befaling at ledsage Folkene;
- d) han har Dagen forud at underrette Huseierne om, at Feining skal foregaa. Skulde der være særegne Omstændigheder tilstede, der bevirke, at Feiningen ikke kan foregaa, kan den udsættes en kort Tid, efter nærmere Overenskomst med Huseierne eller Leieren. Findes nogen uvillig til at lade feie eller lægger nogen Hindringer veien for Feiermesteren, har han derom at gjøre skriftlig Indberetning til Brandinspektoren. Forsømmer han dette, da staar han selv til Ansvar;
- e) Feiermesteren har at passe, om der findes Feil ved Piber og Ildsteder, Raskelovne, Komfurer og disses Rør. Han har derhos at give Agt paa, om letfængende Materialier ere henliggende eller ophængte i Nærheden af Ildstederne eller Rør,

hvor de let kunne antændes. Alle saadanne Feil eller Mang- 17 April.
ler har han skriftligt at anmeldte for Brandinspektøren;

f) at besørge Feierdøre og andre Dele af Ildstederne, som under
Feiningen aabnes, forsvarligen tillukkede.

§ 3. Betalingen for Feiningens Udførelse er følgende:

For en Skorsten, der gaar gjennem 1 Etage Kr. 0.25,

" " — " " — 2 " = 0.40,

" " — " " — 3 " = 0.55,

og for hver følgende Etage 10 Øre mere. Med Ildsted forsynet
Kjælderrum regnes som Etage, derimod ikke Kvistværelser.

For en Kaffelovn med en Høide af indtil 1.25 m. fra Ov-
nens Bund eller Cylinderovn af indtil 2 m. Høide Kr. 0.10,

for større Ovne " 0.20,

for smaa Kogeovne " 0.10,

for større do. og enkelte Komfurer . . . 0.15,

for dobbelte Komfurer 0.20.

For den her bestemte Betaling for Kaffelovne, Kogeovne og
Komfurer udføres tillige Feining af de tilhørende Rør af indtil
1.5 m. Længde.

For længere Rør med eller uden Ånæ betales pr. m. Kr. 0.05.

§ 4. Paa Forlangende er enhver, hos hvem Feining er for-
rettet, pligtig til derfor at meddele Tilstaaelse enten i Feierproto-
kollen eller paa andet af Feiermesteren i saadan Hensigt fremlagt
Papir.

§ 5. Den ovenfor i § 3 fastsatte Betaling kan efter en af
Øvrigheden autoriseret Reftanceliste inddrives ved Udpantning, hvilken
Liste maa være indleveret inden 3 Maanedes efter Aarets Udgang.

§ 6. Feiermestrenes nærmeste Foresatte er Brandinspektøren.
Uden hans Tilladelse maa ingen af dem forlade Byen.

§ 7. Under opstaaende Ildsvaade i Distriktet har Feier-
mesteren uden Ophold at møde paa Brandstedet og melde sig for
Brandinspektøren.

§ 8. Feiermestrene ere forpligtede til ogsaa udenfor de
reglementerede Tider efter Budsendelse at indfinde sig til Feining
og udføre denne for samme Betaling, som for den øvrige Feining
er bestemt.

§ 9. Feiermestrene have ved Udgangen af hvert Aar at
indsende til Magistraten Opgave over sine Indtægter i det for-
løbne Aar.

§ 10. Feiermestrene kunne afskediges af Magistrat og For-
mandskab efter 3 Maaneders Opsigelse, og uden forudgaaen Op-
sigelse, isald de vise pligtstridigt Forhold; derimod kunne de ikke
frivillig forlade Bestillingen uden efter 3 Maaneders forudgaaende
Opsigelse.

§ 11. Feiermestrene ere forpligtede til at finde sig i de

17 April. Forandringer i og Tillæg til nærværende Reglement og Taxt, som det maatte findes hensigtsmæssigt at bestemme.

Nærværende Reglement træder i Kraft 4 Uger efter dets Approbation.

21 April.

Lo v

om norsk Statsborgerret m. m.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 17de April dette Aar, saalydende:

§ 1. Norsk Statsborgerret erhverves ved Fødselen, af ægte Barn, hvis dets Fader eller Moder da har norsk Statsborgerret, af uægte Barn, hvis dette er Tilfældet med Moderen. Barn, som hittes her i Riget, uden at dets Forældre opdages eller deres statsborgerlige Stilling bringes paa det Reue, inden Barnet fylder sit attende Aar, ansees som født af norsk Statsborger.

§ 2. Gjennem egen Handling erhverves norsk Statsborgerret:

- a) ved Ægteskab, nemlig af fremmed Kvinde, som gifter sig med norsk Statsborger;
- b) ved at tage fast Bolig i Norge, nemlig saafremt den Indflyttede efter Grundlovens § 92, a, b eller d har norsk Indfødsret; dette gjælder dog ikke om indfødt Nordmand, som tager fast Bolig her i Landet paa Grund af Ansættelse i fremmed Stats Tjeneste, ei heller om Kvinde, der vel har norsk Indfødsret, men er gift med fremmed Stats Borger;
- c) ved at modtage Bestalling som Embedsmand eller fast Ansættelse af Kongen eller et Regjeringsdepartement som Bestillingsmand i den norske Stats Tjeneste; forsaavidt angaar Embeder eller Bestillinger i den for Norge og Sverige fælles offentlige Tjeneste, gjælder denne Bestemmelse kun om den, der har norsk Indfødsret og siger sig løs fra det undersaatlige Forhold, hvori han maatte staa til fremmed Stat.

§ 3. Norsk Statsborgerret kan ogsaa tilstaaes andre Indvaanere af Landet ved Bevilgning af Kongen eller den, han dertil bemyndiger. Saadan Bevilgning maa dog i Almindelighed kun meddeles den, der

- a) har havt fast Bolig her i Landet i tre paa hinanden følgende Aar;

- b) har bundet Hjemstavnret i noget norst Fattigvæsensdistrikt 21 April. eller paa saadan Maade, som efter Omstændighederne findes betryggende, godtgjør eller stiller Sikkerhed for, at han og hans Familie ikke skal falde det offentlige Fattigvæsen til Byrde, inden han vilde have erhvervet Hjemstavnret, om Statsborgerret ei var meddeelt ham;
- c) er fuldmyndig;
- d) ikke befinder sig i noget af de Tilfælde, som efter Grundlovens §§ 52 a og 53 a medfører Stemmerets Suspension eller Fortabelse.

Den, som attraar i Henhold til disse Bestemmelser at blive norst Statsborger, har at indgive Andragende derom gennem Overigheden paa det Sted, hvor han bor, ledsaget af Oplysning om, hvor han har boet under sit Ophold her i Landet, og om, i hvilken anden Stat han har Borgerret, samt af Erklæring om, at han under Betingelse af Andragendets Indvilgelse udtræder af alt undersaatligt Forhold til denne Stat. Hvis der efter dennes Regler til saadan Udtrædelse kræves Samtykke af dens Regjering eller anden Myndighed, skal det af Ansøgeren godtgøres, at han har faaet saadant Samtykke.

Indvilges Andragendet, meddeles der efter Formular, som af Kongen fastsættes, Ansøgeren Statsborgerbrev.

Et ved Bevilgning meddeelt Statsborgerbrev træder først i Kraft, naar den, hvem det er meddeelt, har aflagt den i Grundlovens § 51 omhandlede Ed. Den Dommer, som modtager samme, giver Statsborgerbrevet Paategning om Edsaflæggelsen.

Enke eller ugift Kvinde kan erhverve Statsborgerret paa den her forestrevne Maade, men aflægger ikke saadan Ed.

§ 4. Den med Hjemmel af nærværende Lovs §§ 2 og 3 erhvervede Statsborgerret tilkommer ogsaa Erhververens Hustru samt hans eller hendes umyndige Børn, som er hjemme hos Forældrene eller besørges opdragne af dem.

§ 5. Enhver indvandret Udlandning, der, uden at være indført i det i Grundlovens § 51 forestrevne Mandtal, dog formener at have erhvervet Statsborgerret paa den Tid, da nærværende Lov træder i Kraft, skal, for at kunne gøre denne Ret gjældende, inden et Aar fra det nævnte Tidspunkt indgaa med Andragende om Statsborgerbrev til Overoverigheden.

For Personer, der ved Lovens Ikrafttræden endnu ikke er fuldmyndige, regnes Fristen for Andragendets Indgivelse fra Myndighedsalderens Indtræden.

Finder Overoverigheden Andragendet begrundet, og Andrageren opfylder de i nærværende Lovs § 3 a og b opstillede Betingelser, bliver Statsborgerbrev at udsædige for ham og tjener da til fuldgjældig Hjemmel for hans Statsborgerret. At Andragendet

21 April. afflaaes, berøver derimod ikke Andrageren nogen Ret, som efter den nuværende Lovgivning maatte tilkomme ham.

§ 6. Norst Statsborgerret tabes ved:

a) at blive Borger i fremmed Stat;

b) at forlade Landet for bestandig. Dog kan norst Borger, der ifølge Grundlovens § 92 a, b eller d har Indfødsret, bibeholde sin Statsborgerret, naar han inden et Aar efter sin Udflytning eller efter den Dag, nærværende Lov træder i Kraft, for den norske Konsul paa Stedet erklærer, at han ønsker vedblivende at være norst Statsborger.

Erklæringen gjælder for et Tidsrum af 10 Aar og kan inden dettes Udløb fornyes med Virkning for et lignende Antal Aar.

Den, der flytter til andet Land paa Grund af Anjættelse i norst Stats tjeneste eller i Norges og Sveriges sælles offentlige Tjeneste, beholder sin norske Statsborgerret.

I alle Tilfælde, hvor den Udflyttede beholder saadan Ret, bevarer den ogsaa for hans Hustru samt hans eller hendes umyndige Børn, som er hjemme hos Forældrene eller besørjes opdragne af dem.

§ 7. De, der efter Grundlovens § 92 a, b eller d har norst Indfødsret, er altid berettigede til at tage fast Bolig her i Landet. De beholder den dem ved Lovene om Fattigvæsenet af 6te Juni 1863, for Kjøbstæderne § 16, for Landet § 17, tillagte Hjemstavnret.

Norste Statsborgere er berettigede til at opholde sig her i Landet, undtagen forsaavidt de kan udelveres til Sverige efter Lov af 11te September 1818. § 1 i Lov af 17de Juni 1886, indeholdende Forandring i og Tillæg til Lovgivningen om Fattigvæsenet, sættes ud af Kraft for norske Statsborgere, hvorimod samme Lovs § 2 fremdeles bliver gjældende med Hensyn til udbandrede norske Statsborgere, der ikke har norst Indfødsret.

Norst Statsborger er norst Undersaat. Den ved Lov om Værnepligten af 12te Mai 1866 § 12 indvandrede Udlændinger betingelsesvis tillagte Frihed for Militærtjeneste forbeholdes dem, selv om de er blevne norske Statsborgere.

§ 8. De Indvaanere af Landet, som ikke har norst Statsborgerret, er heller ikke norske Undersaatter. Med Hensyn til deres Retsstilling gjælder imidlertid fremdeles, hvad der i anden Lov end Grundloven og nærværende Lov er foreskrevet om norske Undersaatter, Indlændinger, Nordmænd, Rigets Indvaanere eller norske Borgere, dog at indvandrede Udlændinger er underkastede Udvisning af Riget i samme Tilfælde som hidtil. Loven af 4de August 1845 angaaende Valgbarheden til visse kommunale Ombud samt den i forrige Paragraf nævnte Lov af 17de Juni 1886 bliver fremdeles anvendelig paa dem.

§ 9. Uden Tilladelse, meddelt af Kongen eller den, han

dertil har bemyndiget, kan for Eftertiden fast Eiendom her i Riget 21 April. ikke med fuld Retsvirkning erhverves af andre end norske eller svenske Statsborgere eller Korporationer, Stiftelser eller uansvarlige Selskaber, hvis Bestyrelser har sit Sæde i Norge eller Sverige og bestaar udelukkende af norske eller svenske Statsborgere. Det samme gjælder om Brugsret over Grund.

Undtagelser fra denne Paragrafs Bestemmelser kan fastsættes af Kongen med Hensyn til Leie og andre Brugsrettigheder, som stiftes for en Tid af høist 10 Aar.

Afgang til at erholde Muthing, Udmaal og Friit paa Gruber efter Lov om Bergværksdriften af 14de Juli 1842 staar fremdeles som hidtil aaben for Enhver, ligeledes Mutherens Ret efter samme Lovs § 18 og Lov af 17de Februar 1866. Ligeledes skal de efter Lov af 16de Juli 1845 anerkjendte Disfentermenigheder, uhindret af nærværende Paragrafs Bestemmelser, ogsaa for Eftertiden kunne erhverve Grund til Kirke, Skole, Præstebolig og Begravelsesplads.

§ 10. Svensk Statsborger, der fremtidig erhverver fast Eiendom i Norge eller saadan Brugsret, som efter § 9 er ligejækket dermed, skal, hvis han ikke er bosat her, være forpligtet til paa det Sted, hvor Eiendommen ligger, at have en Fuldmægtig, som er bemyndiget til i hans Fravær at svare paa hans Vegne for Domstolene og andre Embedsmyndigheder i Sager, som angaar Eiendommen eller Brugsretten.

Det samme gjælder Korporationer, Stiftelser eller uansvarlige Selskaber, hvis Bestyrelser har sit Sæde i Sverige, og som erhverver saadan Eiendom eller Brugsret som oven nævnt.

Fuldmægtigens Navn og Bopæl bliver at thinglyse.

Jagttages ikke foranstaaende Bestemmelser, kan Underdommeren i det Distrikt, hvor Eiendommen ligger, paa Begjæring af nogen deri interesseret med bindende Virkning for vedkommende Eier eller Bruger opnævne saadan Fuldmægtig.

De i nærværende § foreskrevne Bestemmelser skal ogsaa komme til Anvendelse, naar Udlaending ifølge Tilladelse, givet i Medhold af § 9, her i Landet har erhvervet fast Eiendom eller Brugsret over saadan Eiendom.

§ 11. Forsaavidt nogen Aftale maatte komme i Strid med Bestemmelsen i § 9, kan den ikke forlanges fuldbyrdet, medmindre saadan Bevilgning, som i nævnte Paragraf omhandlet, senere erholdes.

§ 12. Forlanges noget Dokument thinglyst angaaende en Erhvervelse, hvortil Udlaending ifølge § 9 behøver Bevilgning, og saadan ikke fremlægges, skal Retsskriveren, saafremt han finder det tvivlsomt, hvorvidt Erhvervelsen er i Strid med den nævnte Paragraf, anmærke dette. Anmærkningen skal af Retsskriveren meddeles Overøvrigheden.

21 April.

§ 13. Er en mod § 9 stridende Netshandel fuldbyrdet ved Thinglysning af Hjemmelsbrev, eller er Kjøberen eller Leietageren indsat i Eiendommens Besiddelse eller Rettighedens Udøvelse, skal Overøvrigheden fastsætte en Frist, inden hvilken Forholdet skal bringes i lovlig Orden, saasom ved Erhvervelse af den i Paragrafen omhandlede Bevilgning eller ved frivillig Omgiørelse af Netshandelen eller ved Gjenstandens Salg til nogen, som er berettiget til at erhverve samme. Fristen maa ikke sættes kortere end 6 Maanedes eller længere end 3 Aar. Overøvrighedens Bestemmelse herom bliver at thinglyse.

§ 14. Overskides denne Frist, skal Eiendommen eller Brugsretten efter Overøvrighedens Befaling uden Forligsmægling eller Børsel sælges ved Tvangsauktion. Salget sker med bindende Virkning for Eieren eller Besidderen, hans Hjemmelsmand, deres Kreditorer og Konkurskoer samt dem, der har Pant i Eiendommen. Det foregaar for Eierens eller Besidderens Regning og saaledes, at intet af den ved Auktionen udbragte Kjøbesum udbetales ham, førend hans Hjemmelsmand har erholdt det Bederlag, han har betinget sig for Eiendommen eller Brugsretten. Bliver dette Bederlag ikke dækket fuldt ud, har han den personlige Tiltale til sin Skyldner i Behold.

§ 15. De i §§ 13 og 14 givne Forskrifter kommer ogsaa til Anvendelse, saafremt uansvarligt Selskab, der har sit Sæde i Norge eller Sverige og eier fast Eiendom i Norge eller besidder Brugsret, til hvis Erhvervelse Udlænding ifølge § 9 behøver Bevilgning, flytter sit Sæde til nogen fremmed Magts Land eller i sin Bestyrelse optager nogen, som ikke har norsk eller svensk Statsborgerret.

§ 16. Tilfalder Eiendom eller Brugsret ved Arv nogen, som er uberettiget til at erhverve den, og Tilladelse efter § 9 paa Grund af særegne Forholde ikke kan erholdes, skal Forskrifterne i §§ 13 og 14 ligeledes gjælde, forsaavidt de efter sin Natur er anvendelige paa Tilfældet.

Tilhører Eiendommen eller Brugsretten Kvinde, som har norsk eller svensk Statsborgerret eller efter § 9 har faaet Tilladelse til at erhverve Gjenstanden, forbliver den hendes Særeie, om hun gifter sig med nogen, som ikke har saadan Statsborgerret og ei har faaet saadan Tilladelse.

§ 17. Ved Udtrykket fast Bolig her i Landet betegnes i nærværende Lov saadant Ophold, som vidner om den Hensigt at forblive her for bestandigt.

§ 18. Nærværende Lov, der strax træder i Kraft, bliver uden Anvendelse paa Tilfælde, hvori dens Bestemmelser maatte komme i Strid med bestaaende Traktat.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage 21 April.
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 21de April 1888.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og
Herres Fraværelse.

Gustaf.

(L. S.)

D. Richter.

Lehmann.

Kronprinsregentens Resolution

21 April.

af 21de April.

Approbation i Genhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Næstne Herred i Nordlands Amt under 26de Oktober 1887 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende:

§ 1. Ved Opførelsen af Baaningshus bliver herefter følgende Regler at iagttage:

- a. Afstanden mellem Baaningshus og Stald, Fjøs, Grisehus eller Vandhus maa ikke være kortere end 10 Meter.
- b. Jorden maa isorveien tilstrækkelig afgrøstes og Madjorden bortføres.
- c. Bygningen skal staa paa Undermur af Sten af mindst 30 Centimeters Høide, og som er forsvarlig tættet.
- d. Gulvet i nederste Stokværk skal være tæst og frit for Træk.
- e. Ethvert Beboelsesværelse skal have en Høide af mindst 2 Meter og være forsynet med mindst et Vindu, eller, dersom Gulvet har et Gladeindhold af mere end 14 Kvadratmeter, 2 Vinduer af mindst 1 Meters Høide og 90 Centimeters Bredde. Et af Vinduerne maa altid være saaledes indrettet, at det med Lethed kan aabnes.
- f. I Beboelsesværelse maa ikke Røgeovn anbringes, uden at den forsynes med saadan Indretning, at Dampen med Lethed kan ledes ud i det Frie.

§ 2. Til ethvert Baaningshus skal høre et Vandhus. Dette maa ligesom Stald, Fjøs og Grisehus ikke have Væg eller Tag

21 April. sammen med noget Rum, hvori Madvarer opbevares, og forøvrigt maa det og de andre nævnte Udhuse være saaledes beliggende, at de ikke har Afløb til Vaaningshus, Brønd eller Bæk, hvorfra Drifkevand hentes. Vandhuset maa tømmes mindst 2 Gange aarlig, og forøvrigt, naar Sundhedskommissionen paa Grund af særegne Omstændigheder finder det nødvendigt. Jord bør jevnlig blandes i Vandhusgjødsele for at undgaa Stank. Saadant Vandhus skal overalt være opført inden $1\frac{1}{2}$ Aar fra disse Forskrifters Kundgjørelse.

§ 3. Stykkevand, Feieskarn, Fiskeaffald og andet Affald maa ikke henkastes lige udenfor Huset, men enten henbringes til Gjødselbyngen eller en særskilt Dyng i mindst 10 Meters Afstand og oftere overdækkes med Jord, saa ingen Stank fremkommer, eller ogsaa kastes i Søen saa langt ned, at det ikke bliver liggende i Bjæren.

§ 4. Indenfor en Afstand af 8 Meter fra Vaaningshuset bør man udfylde Huller, hvori Vand kan blive staaende, og aflede Fugtigheden.

§ 5. Vandhus, Oplag af Gjødningsstoffer eller Affald fra Husene maa ikke ligge nærmere offentlig Vej eller Kirkevej end 20 Meter og ikke nærmere almindelig Bygdevej end 10 Meter. Dog undtages herfra Oplag af Stald- eller Høsgjødsele, som ligger under Tag, og hvor der er anbragt tilstrækkelig tæt Bæg mod Veien.

§ 6. Brønde, der benyttes til Drifkevand, skal være saaledes beliggende, at de er frie for alt urent Tilgig. De maa ikke bruges til at vaske i eller paa nogen som helst anden Maade forurenjes. Det samme gælder Bæk eller Elv med Undtagelse af den Del af samme, der ligger nedenfor det Sted, hvorfra Drifkevand hentes.

§ 7. Findes beboet Hus eller Forsamlingsrum ved Mangel paa Luft og Lys, ved Fugtighed, Urenlighed, Overfyldning af Mennesker eller af anden Grund at være stadeligt for Sundheden, kan Sundhedskommissionen forbyde dets Afbenyttelse indtil Manglerne ere rettede.

§ 8. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg af bedærvede Fødemidler og forlange deres Tilintetgjørelse. Ligeledes kan den forbyde Salg af andre Gjenstande, der kan blive farlige for Helbredden derved, at de indeholder giftige Bestanddele.

§ 9. Sundhedskommissionens Medlemmer saavel som de af denne ansatte Tilsynsmænd skal paa disse Forskrifters Overholdelse og, forsaavidt tilstedeværende Mangler ikke strax rettes paa, anmelde Overtrædelserne for Ordføreren, der besørger dem paatakt efter Lovgivningen.

§ 10. Hvor Forholdene lægger væsentlige Hindringer i veien for Gjennemførelsen af en enkelt eller enkelte Paragrafer af disse Forskrifter, kan Sundhedskommissionen tillade Afvigelse fra samme.

Kronprindsregentens Resolution

21 April.

af 21de April.

Approbation i Henshold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Falsø Herred i Stavanger Amt under 31te Januar 1888 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende:

§ 1. Ved Opførelse eller Flytning af Husebygninger skal det iagttages, at Afstanden imellem Vaaningshus eller Madbod paa den ene Side og Vandhus, Grisehus, Stald, Fjøs eller Ladebygning paa den anden Side bliver mindst 9 — ni — Meter. De før nævnte Udhuse skal tillige anlægges saaledes, at ikke noget umiddelbart Tilflugt fra disse kan finde Sted til Vaaningshus, Madbod, Brønd eller Bæk, hvorfra hentes Vand til Husholdningen.

§ 2. Ved Vaaningshuses Opførelse eller Flytning gjælder derhos følgende Regler:

- a. Bygningen skal hvile paa Undermur, der intetsteds maa være lavere end 25 Centimeter over Jorden. Muldjorden under Bygningen maa være fjernet, og maa der være sørget for tilstrækkeligt Afløb for Grundvand og Overfladevand.
- b. Ethvert Beboelsesrum maa ikke gives mindre Høide fra Gulv til Loft end 2,2 Meter og maa være forsynet med mindst et Opslagsvindue, som med Lethed kan aabnes. Saadant Vindue eller en forsvaaglig Ventilationsindretning skal ogsaa anbringes i ethvert Soveværelse.
- c. Gulvet i nederste Stokværk skal gøres tæt og dobbelt og imellem Gulvene fyldes med et eller andet Tætningsmaterial, medmindre Grundmuren er gjort forsvaaglig tæt.

§ 3. Røgeovn maa ikke benyttes i Lemstue, medmindre den er saaledes indrettet, at den ved Røgningen frembragte Damp opfanges og ledes ud.

§ 4. Til ethvert beboet Vaaningshus skal der inden to Aar fra disse Forskrifters Approbation være opført et Vandhus med tæt Beholder, der tømmes saa ofte, at Indholdet ikke sthyder over. Vandhus maa i intet Tilfælde have Bæg tilfælles med Vaaningshus eller Madbod.

§ 5. Heste, Kjør, Faar, Svin eller Geder maa ikke have Tilhold i eller under Vaaningshus.

§ 6. Gjødningsstoffer, Affald fra Husene, Feiestærk og deslige Urenligheder maa ikke ansamles paa Forsiden af Vaaningshuset og ikke nærmere dette end 9 — ni — Meter. Ansamlinger heraf skal jevnlig dækkes eller blandes med Jord eller andet saavidt, at Stank undgaaes, hvorchos de anbringes saaledes, at derfra ikke kan

21 April. Iste Tilfig til Steder, hvorfra hentes Vand til Husholdningen, eller til Baaningshus eller Madbod.

§ 7. Brønd eller Kjele, hvorfra hentes Vand til Husholdningen, maa ikke ved Badst eller paa anden Maade forurennes. Saabel Brønd som Kjele skal renses mindst en Gang aarlig. Heller ikke maa Bæk, hvorfra Drifte eller Røgebånd tages, paa nogen Maade forurennes.

§ 8. Naar nogen agter at opføre nye eller flytte ældre Husebygninger, har han at meddele dette til nærmestboende Medlem af Sundhedskommissionen.

§ 9. Sundhedskommissionen kan tilstede Afviselser fra disse Forskrifter paa Steder, hvor deres Jagttagelse vilde blive særdeles vanskelig, eller hvor Udgifterne i Forhold til Vedkommendes økonomiske Evne vilde blive trykkende.

§ 10. Overtrædelser af Forskrifterne pligter ethvert Medlem af Sundhedskommissionen saavel som enhver af denne antagen Tilsynsmand at anmelde for Ordforeren, der foredrager Sagen i første Møde.

21 April.

Kronprindsregentens Resolution

af 21de April.

Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeorden og Rolighedsforstyrrelse samt om offentlige til Dans, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen gjøres gjældende indtil videre for Feirings Herred, Åkershus Amt.

21 April.

Kronprindsregentens Resolution

af 21de April.

Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeorden og Rolighedsforstyrrelse samt om offentlige til Dans, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen gjøres gjældende for Rautokeino Kirkested eller Strækningen fra Rils Andersen Giras Hus til Mergaarden i Rautokeino Herred, Finmarkens Amt.

Udgiver: C. R. Bøggmann.